

Volle bak bij voorstelling

Marijke Meems in Kantens

KANTENS - Twee witte pumps met hoge hak en een aantal gekleurde kinderbekertjes. Dat waren de voornaamste rekwisieten

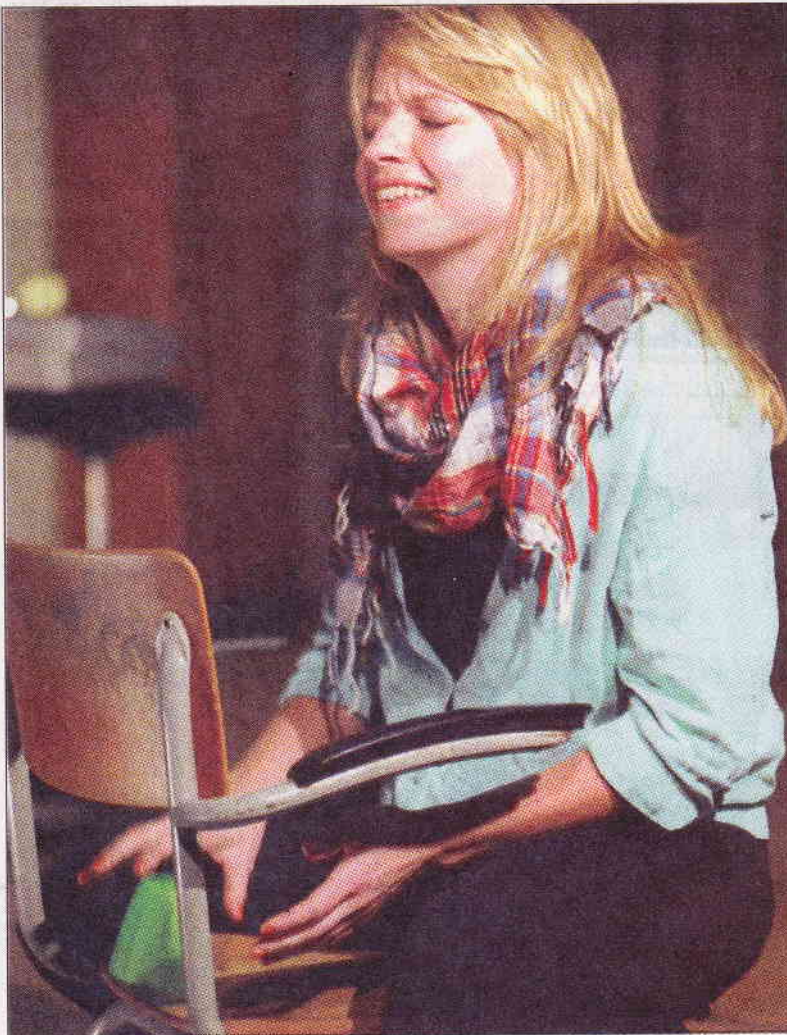
bij de voorstelling Niet te groot maken die Marijke Meems vrijdagavond gaf in 't Schienvat in Kantens.

„Ik ben wel iemand die veel beren op de weg kan zien en dan dingen heel groot kan maken. Tegelijkertijd wil ik zelf ook graag groot zijn, groots zijn. Maar in dat verlangen naar iets groters ben ik toch ook weer op zoek naar veiligheid en wil ik toch ook weer klein mogen zijn. Over dat gevecht gaat de voorstelling.” Woorden van Meems in een eerder interview in deze krant over de voorstelling die ze vrijdagavond speelde.

Meems nam haar publiek mee in het dilemma tussen groot moeten zijn en klein willen zijn, in de tweestrijd tussen moeten en kunnen, de dialoog tussen vrijwillig en verplicht. Al was Meems fysiek alleen op het 'podium', er waren veel invloeden van buitenaf. Een continue opeenvolging van mensen die op enige manier een beroep op haar deden, dingen van haar vroegen, dingen met haar wilden regelen, dingen van haar eisten, dingen van haar wilden weten. Via de boxen kwam het ene na het andere voice-mailbericht in een aanzwellende stroom haar leven binnen.

„Ik moet nog zo veel, ik wil nog zo veel.” De wens om klein te zijn, om te schuilen, drong zich steeds verder op. Het mondde uit in een prachtig, gevoelig lied over haar vader in wiens armen ze zich heel graag als klein meisje weer zou willen verschuilen. Meems toonde zich een rappe spreker, die echter de stilte niet schuwde. Tekst, zang, dans, grappen en een knappe ritmische act met een bekertje op een stoel leverden een afwisselde voorstelling op.

Aan het einde van de voorstelling trok Meems de witte pumps aan (of waren het de 'stoute schoenen?') en wandelde ze het podium af, de volwassenheid in.

■ Marijke Meems in een knappe, ritmische act met beker, handen, stoel én tekst.